

Sajarah Nu Disumputkeun tina Ayat Kaopat Puluh — Nomer Katilu Puluh

Yézkriel Nomer Sabelas

Jeff Pippenger
2026-09-02

Dina kitab Yehezkiel, “pangepungan” ka Yerusalem téh mangrupa “tanda” anu jadi ujian ku mana nasib langgeng urang bakal dipastikeun, sabab éta nandaan kabentukna gambar sato galak.

“Pangeran geus nembongkeun ka abdi kalawan écés yén gambar sato galak éta bakal diwujudkeun saméméh mangsa kasempetan rahmat ditutup; sabab éta baris jadi ujian anu gedé pikeun umat Allah, anu ku éta takdir langgeng maranéhna bakal dipastikeun. ...

“Ieu téh ujian anu kudu kaalaman ku umat Allah saméméh maranéhna disegel. Sakumna anu ngabuktikeun kasatiaanna ka Allah ku cara ngajaga hukum-Na, sarta nampik narima sabat palsu, bakal nangtung di handapeun panji PANGERAN Allah Yéhuwa, sarta bakal narima segel Allah anu hirup. Ari anu nyerahkeun bebeneran anu asalna ti sawarga sarta narima sabat Minggu, bakal narima tanda sato galak.” Manuscript Releases, volume 15, 15.

Urang-urang Kristen anu ngungsi ti Yerusalem dina waktu ‘tanda’ ti Cestius mucunghul, ngalakukeun kitu sabab maranéhna geus dipaparin béja ti heula sarta wanoh kana éta ‘tanda’ nalika éta datang. Ngawanoh kabentukna gambar sato galak téh hartina ngawanoh “kajadian-kajadian,” “persiapan-persiapan,” jeung “gerak-gerak” anu ngarah kana hukum Minggu. Unsur-unsur nubuatan anu ngawangun éta ‘tanda’ kudu kaharti ti heula saméméh éta tanda datang. Nalika Cestius ngamimitian pangepungan, geus kasép pikeun diajar naon éta tandana.

“Persiapan geus keur maju, sarta rupa-rupa gerakan keur lumangsung, anu bakal ngahasilkeun dijieunna hiji patung ka sato galak éta. Kajadian-kajadian bakal diayakeun dina sajarah bumi anu bakal ngalengkepan ramalan-ramalan nubuat pikeun poé-poé panungtungan ieu.” Review and Herald, 23 April 1889.

Persiapan, Gerak-gerak, jeung Kajadian

“Persiapan,” “gerakan,” jeung “kajadian” éta kudu dipikawanoh ti heula saméméh ujian éta datang.

“Sagala anu ku Allah geus ditetepkeun dina sajarah nubuat supaya kacumponan dina mangsa kaliwat, geus kacumponan; sarta sagala anu masih bakal datang dina runtuyanana ogé bakal kajadian. Daniel, nabi Allah, nangtung dina tempatna. Yohanes nangtung dina tempatna. Dina Wahyu, Singa ti kaom Yuda geus muka ka para panalungtik nubuat kitab Daniel, sarta ku kituna Daniel nangtung dina tempatna. Anjeunna méré kasaksianana, nya éta naon anu ku Gusti diwahyukeun ka anjeunna dina titingalian ngeunaan kajadian-kajadian anu agung jeung khidmat, anu kudu urang terang bari urang nangtung dina ambang pisan deukeut kana kasumponanana.

“Dina sajarah jeung ramalan, Firman Allah ngagambarkeun pasulayan anu panjang tur lumangsung terus antara bebeneran jeung kasalahan. Pasulayan éta masih kénéh lumangsung. Hal-hal anu geus kungsi kajadian, baris kaulang deui.” *Selected Messages*, buku 2, 109.

Urang “kudu nyaho” “kajadian-kajadian anu agung tur khidmat bari urang nangtung pas di bangbarung kacumponan éta.” Bangbarung éta nuduhkeun kabutuhan urang pikeun ngarti kana kajadian-kajadian éta saméméh kacumponanana.

“Sanajan kitu, guratan-guratan tegas tina patlot nubuat ngébréhkeun aya parobahan dina ieu pamandangan anu tengtrem. Sato galak anu boga tanduk siga anak domba nyarita ku sora naga, sarta ‘ngalaksanakeun sakumna kakawasaan sato galak anu kahiji di hareupeunana.’ Roh panganiayaan anu parantos nembongan dina paganisme jeung kapapaan bakal deui diungkabkeun. Nubuat nyatakeun yén kakawasaan ieu bakal nyebut ‘ka maranéhna anu cicing di bumi, supaya maranéhna nyieun hiji gambar ka sato galak éta.’ [Wahyu 13:14.] Gambar éta dijieun pikeun sato galak anu kahiji, atawa anu siga macan tutul, nyaéta anu dipidangkeun dina amanat malaikat katilu. Ku sato galak anu kahiji ieu dilambangkeun Garéja Roma, hiji badan gerejawi anu dipaparin kakawasaan sipil, anu miboga wewenang pikeun ngahukum sakumna jalma anu henteu sapamadegan. Gambar ka sato galak éta ngagambarkeun badan kaagamaan séjén anu dipaparin kakawasaan anu sarupa. Kabentukna ieu gambar téh mangrupa pagawean sato galak anu naékna kalayan damai jeung pangakuan-pangakuanana anu lemah lembut ngajadikeun éta lambang anu kacida matakna pikeun Amérika Serikat. Di dieu kapanggih hiji gambar tina kapapaan. Nalika garéja-garéja di nagri urang, ngahiji dina perkara-perkara iman anu ku maranéhna dipikaresep sarua, mangaruhan Nagara sangkan maksa ngalaksanakeun katetepan-katetepan maranéhna sarta ngadukung lembaga-lembaga maranéhna, harita Amérika Protestan bakal geus ngabentuk hiji gambar tina hirarki Roma. Harita garéja anu sajati bakal diserang ku panganiayaan, sakumaha umat Allah baheula diserang. Ampir unggal abad nyayagikeun conto ngeunaan naon anu tiasa dipigawé ku kabigotan jeung kajahatan dina dalih ngawula ka Allah ku ngajaga hak-hak Garéja jeung Nagara. Garéja-garéja Protestan anu parantos nuturkeun léngkah-léngkah Roma ku nyieun pakaitna jeung kakawasaan dunya parantos némbongkeun kahayang anu sarupa pikeun ngawatesan kabébasan nurani. Dina abad ka tujuh welas, rébuan palayan nonkonformis nandangan sangsara dina kakawasaan Garéja Inggris. Panganiayaan salawasna nuturkeun pilih kasih agama ti pihak pamaréntahan sekuler.” *Spirit of Prophecy*, jilid 4, 277.

Kabentukna gambar sato galak téh kahontal heula di Amérika Sarikat, tuluy sanggeus éta di sakuliah dunya.

“Bangsa-bangsa deungeun baris nuturkeun conto Amérika Sarikat. Sanajan manéhna mingpin heula, nanging krisis anu sarua bakal tumiba ka umat urang di sakuliah penjuru dunya.” *Testimonies*, jilid 6, 395.

Édik Milan dina taun 313 ngagambarkeun awal kabentukna, sarta ogé nandaan panto anu katutup pikeun Adventis Poé Katujuh. Konstantinus ti kulon jeung Licinius ti wétan ngagantelkeun hiji perkawinan perjangjian kana Édik éta, nalika Konstantinus masrahkeun satengah dulurna awéwé, Constantia, ka Licinius dina perkawinan perjangjian kaopat anu diwakilan dina hiji garis nubuat

tina genep perkawinan perjangjian dina sajarah nubuat Daniel sabelas. Dua anu kahiji patalina jeung perang antara kalér jeung kidul, dua salajengna nyaéta perang sipil antara wétan jeung kulon, sarta dua anu pamungkas mangrupikeun perkawinan simbolis tina kakawasaan garéja kapausan jeung kakawasaan nagara.

Antiochus II Theos nyingkirkeun pamajikanana, Laodice I, pikeun nikah jeung putri Ptolemaik, Berenice (putri Ptolemy II), kira-kira taun 252 SM. Perkawinan-perkawinan perjangjian Kakaisaran Seleukid lumangsung antara raja ti kalér jeung raja ti kidul, sedengkeun; perkawinan perjangjian taun 313 lumangsung antara kaisar ti wétan jeung kaisar ti kulon.

Nikah pajangjian Antiochus II Theos dina taun 252 SM ngawakilan awal Kakaisaran Seleukid anu ngahontal tungtungna salaku hiji kakaisaran dina sajarah anu diwakilan ku ayat-ayat sapuluh nepi ka genep belas tina Daniel sabelas. Dina sajarah panungtungan kakaisaran Seleukid, hiji deui nikah pajangjian dilaksanakeun ku Antiochus III nu Agung, nalika anjeunna masrahkeun putrina Cleopatra I Syra, (Cleopatra pangheulana pisan dina sajarah nubuat) ka Ptolemy V dina taun 193 SM. Dina waktu éta Ptolemy V umurna kira-kira 16 taun, ari Cleopatra I Syra kira-kira 10 taun. Nikah maranéhna mangrupa pakumpulan diplomatik sanggeus perang Siria nu kalima. Nikah pajangjian alfa antara raja kalér jeung kidul dina Daniel sabelas geus nandaan ahir perang Siria nu kadua.

Cleopatra pamungkas dina sajarah kenabian berinteraksi jeung boh Julius Caesar boh, satuluyna, jeung Mark Antony. Sanggeus rajapati Julius Caesar dina taun 44 SM, Triumvirat kadua diwangun dina taun 43 SM. Tilu lalaki ngawangun triumvirat éta, sarta sanggeus salah saurang tina tilu éta, Marcus Lepidus, dipaksa kaluar tina pasatuan tilu rangkep ku Octavian, timbul perebutan kakawasaan antara Mark Antony ti wétan jeung Octavian ti kulon. Di Brundisium, dina taun 40 SM, hiji perjangjian antara dua lawan ti wétan jeung kulon dijieun. Perjangjian éta ngawengku perkawinan antara Octavia, dulur awéwé Octavian, jeung Mark Antony. Perjangjian éta jeung perkawinan nu ngiringanana henteu langgeng, sarta sanggeus Mark Antony kalibet jeung Cleopatra, manéhna megatkeun Octavia dina taun 32 SM. Dina perang Actium taun 31 SM, kakaisaran wétan jeung kulon di hijikeun jadi hiji kakawasaan, sarta satuluyna Octavian jadi Augustus Caesar, lambang puncak kamulyaan jeung kakawasaan Romawi.

Sacara profétis, perkawinan perjangjian anu kahiji dina Daniel pasal sabelas lumangsung antara raja kalér jeung raja kidul minangka usaha pikeun ngeureunkeun permusuhan antara dua pihak nu keur tarung pikeun ngadegkeun deui kakaisaran Aleksander Agung. Perkawinan perjangjian anu kahiji antara wangsa Seleukid jeung wangsa Ptolemaios di Mesir éta mangrupa perkawinan perjangjian alfa tina karajaan Seleukid jeung Ptolemaik, anu ngalambangkeun perkawinan perjangjian omega antara dua kakawasaan anu sarua. Dina perkawinan perjangjian nu panungtung, atawa omega, Cleopatra nu pangmimitina pisan, atawa alfa, dina sajarah Mesir jadi panyambung profétis ka Cleopatra nu panungtung, atawa omega; anu hubunganana jeung Mark Antony jadi titik rujukan pikeun pepegatan Octavia jeung Mark Antony. Pepegatan éta nandaan dimulihkeunana deui permusuhan antara Mark Antony ti wétan jeung Oktavianus ti kulon, anu réngsé dina perang Actium dina taun 31 SM.

Pernikahan perjangan di Brundisium dina taun 40 SM téh nya éta pernikahan perjangan alfa tina perjuangan antara wétan jeung kulon, sakumaha pernikahan perjangan Laodice jeung Antiochus II Theo téh nya éta alfa tina perjuangan antara kalér jeung kidul. Pernikahan perjangan taun 313 téh nya éta oméga pikeun pernikahan perjangan alfa Mark Antony jeung Octavia, sakumaha pernikahan perjangan antara Ptolemy V jeung Cleopatra I Syra téh nya éta pernikahan perjangan oméga tina karajaan kalér jeung kidul. Tilu pernikahan perjangan anu ngarah kana pernikahan perjangan oméga taun 313 kabéh silih saluyu, sarta méré tilu saksi kana ciri-ciri nubuat anu pakait jeung Édik Milan. Babarengan, opat pernikahan perjangan literal ti wétan, kulon, kalér, jeung kidul silih saluyu jeung dua pernikahan perjangan simbolis kapausan.

Dina taun 496, Clovis raja bangsa Franks geus nikah ka Clotilda. Clotilda téh hiji putri Burgundia, putri Raja Chilperic II ti Burgundy. Sanggeus bapana jeung indungna dipaéhan dina perebutan kakawasaan kulawarga, manéhna cicing dina panangtayungan mamangna saméméh dipasrahkeun pikeun dinikahkeun ka Clovis I, raja bangsa Franks, dina taun 493. Manéhna saurang Katolik, nyaéta nyekel iman Nicene/ortodoks tina Garéja Roma. Ieu ngabédakeun dirina ti loba kulawarga karajaan Jermanik séjén dina mangsa harita, anu mangrupa urang Kristen Arian. Indungna, Caretena, kungsi Katolik, sarta Clotilda digedékeun dina éta iman. Manéhna dipikawanoh ku sabab terus-terusan ngadesek Clovis supaya ninggalkeun paganisme sarta narima baptisan Katolik, sarta saterusna patobatna dina taun 496 jadi salah sahiji kajadian anu pangpentingna dina sajarah awal Perancis jeung dina anu disebut Kristen Kulon.

Clovis ngucap ikrar yén upama manéhna meunang perang di Tolbiac, manéhna bakal ngagem iman Katolikna Clotilda sarta dibaptis. Raja Alemanni tiwas, pasukanna paburencay, sarta urang Frank meunang. Sanggeus kameunangan éta, Clotilda ngatur sangkan Uskup Remigius ti Reims maparin pangajaran ka Clovis, sarta manéhna dibaptis (numutkeun tradisi dina Poé Natal taun 496), babarengan jeung sababaraha rébu prajuritna.

Clovis téh raja bangsa Franka, anu dina istilah modéren sarua jeung raja Perancis. Anjeunna jadi nu kahiji ti antara raja-raja Éropa anu ahirna nyerahkeun agama kapir maranéhna sarta malik kana Katolik. Ku sabab éta, Clovis dipandang minangka “putra cikal Garéja Katolik,” sarta Perancis disebut “putri cikal Garéja Katolik.” Dina taun 1980, nalika Paus Yohanes Paulus II nganjang ka Perancis, anjeunna naros, “Perancis, putri cikal Garéja, naha anjeun satia ka baptisan anjeun?”

Pangobahan agama Clovis ka Katolik Nisea nandaan mimiti hiji prosesi perkawinan simbolis anu bakal ngantarkeun ka perkawinan pajangjian simbolis taun 538. Perkawinan pajangjian simbolis antara Clovis jeung palacuran anu ngalakukeun zinah jeung raja-raja bumi téh diprarupakeun ku opat perkawinan pajangjian saméméhna dina Daniel pasal sabelas. Clovis nyaéta raja Éropa anu kahiji anu méré pangrojong militér jeung ékonomi ka garéja Roma, ku sabab éta Clovis dipagambarkeun dina sajarah anu aya dina Daniel pasal sabelas.

Jeung pasukan-pasukan bakal nangtung di pihakna, sarta maranéhna bakal ngotoran tempat suci anu kuat, sarta bakal ngaleungitkeun kurban sapopoe, sarta bakal nempatkeun kajijikeun anu nyababkeun kalalipetan. Daniel 11:31.

Clovis dina taun 496 nandaan awalna struktur pulitik Éropa pikeun “nangtung” nulungan kapapaan nalika éta naék kana kakawasaan. Ieu nandaan awal hiji iring-iringan pangantén anu simbolis. “Leungeun-leungeun” dina éta ayat ogé bakal ngotoran “tempat suci kakuatan,” anu boh pikeun Roma pagan boh Roma kapapaan nyaéta kota Roma.

Dua Tempat Suci

Aya dua kecap basa Ibrani anu béda dina kitab Daniel anu ditarjamahkeun jadi “sanctuary.” Kecap Ibrani ‘miqdash’ jeung ‘qodesh’ duanana ditarjamahkeun jadi “sanctuary,” tapi qodesh ngan bisa ngawakilan hiji éntitas anu suci, sedengkeun miqdash bisa ngawakilan boh sanctuary anu suci boh anu henteu suci—sakumaha ditangtukeun ku kontéks.

“Padaleman kakuatan” dina ayat tilu puluh hiji téh nyaéta ‘miqdash’ sarta ngagambarkeun padaleman tina kakuatan Roma, anu pikeun Roma kahir boh Roma kapapaan nyaéta kota Roma. Ti saprak perang Actium, nalika Octavian ngahijikeun kakaisaran, Roma kahir teu bisa dikalahkeun salila tilu ratus genep puluh taun (sawaktu) minangka kasampurnaan ayat dua puluh opat tina Daniel sabelas.

Manehna bakal asup kalayan tengtrem malah ka tempat-tempat nu pangsuburna di propinsi; sarta manehna bakal ngalakukeun anu ku karuhunna teu kungsi dipigawé, boh ku karuhunna boh ku karuhun-karuhunna; manehna bakal ngabagi-bagikeun ka maranéhna rampasan, jarahan, jeung kabeungharan: enya, manehna bakal ngarencanakeun siasatna ngalawan benteng-benteng anu kuat, nepi ka sawatara waktu. Daniel 11:24.

Nalika Roma kafir maréntah ti kota Roma, éta teu kaéléhkeun; nanging nalika Konstantinus mindahkeun ibu kota ka Konstantinopel dina taun 330, “waktu” dina ayat ka dua puluh opat téh kasorang. Nalika anu pangahirna tina tilu tanduk éta (urang Goth) dina Daniel tujuh diusir ti kota, Roma kapausan sacara profétis nyekel tahta minangka karajaan kalima dina nubuat Alkitab dina taun 538. Urang Goth kungsi ngepung Roma, tapi ahirna mundur nalika Belsarius, jenderal pikeun Yustinianus, ngamankeun kota éta. Garéja Roma tuluy maréntah kalayan kakawasaan pangluhurna salila sarébu dua ratus genep puluh taun, nepi ka Napoleon nyabut paus tina kalungguhanana sarta ngasingkeun anjeunna dina taun 1798.

Roma, “tempat suci kakuatan” téh “dinaajiskeun” (dinaajiskeun, hartina ‘dilalaworakeun ku tatu atawa dibubarkeun’), ku “panangan-panangan” tina perang anu lumangsung terus ngalawan éta kota, anu utamana digambarkeun ku opat tarompet kahiji dina Wahyu pasal dalapan.

Sajarah anu lumangsung ti taun 496 saterusna bakal ningal kota Roma kacemar nalika éta robah tina kakawasaan jeung kamulyaan Kakaisaran Romawi kana kakawasaan jeung kamulyaan kakaisaran Katolik Roma. Leungeun-leungeun éta bakal miceun agama kahir, anu dina éta petikan diwakilan ku kecap “daily,” nalika maranéhna narima agama Katolik Nicea.

Dina perang di Vouillé, Clovis ngéléhkeun bangsa Visigoth Arian di handapeun Alaric II sarta ngarebut Aquitaine. Sanggeus kameunangan éta, dina taun 508, kaisar Wétan Anastasius I (di Konstantinopel) ngahormatan Clovis ku alatan kameunanganna ngalawan bangsa Visigoth. Gregory ti Tours nyebutkeun yén Anastasius ngirimkeun surat-surat resmi Clovis anu netepkeun

anjeunna jadi konsul. Di Tours, di garéja Saint Martin, Clovis ngagem tunik jeung jubah wungu, masang diadém dina sirahna, kaluar nunggang, sarta nyebarkeun emas jeung pérak ka balaréa. Gregory nyebutkeun yén ti poé éta anjeunna disambat minangka konsul sarta diaku ku kaisar Romawi yén Clovis téh raja Kristen anu sah di kulon. Anjeunna diganjar ku sabab geus ngarempak bangsa Visigoth Arian, anu ogé dilawan ku Konstantinopel. Taun 508 nyaéta taun nalika kaisar di Wétan sacara umum ngahormatan raja Franka Katolik—garéja, kameunangan, jeung kasahihan Romawi dina hiji adegan. Taun 508 nyaéta taun nalika karajaan Franka Katolik nangtung minangka kakawasaan Katolik anu dominan di Gaul sanggeus ngarempak pamaréntahan Visigoth Arian. Clovis nyaéta raja barbar utama anu kahiji tarung pikeun Katolik Nicea ngalawan karajaan-karajaan Arian, ku kituna anjeunna jadi purwarupa peran Perancis minangka “putri cikal Garéja.” Clovis ngagambarkeun mangsa ti 496 nepi ka 508 sarta mangrupa lambang alfa tina perjangjian nikah simbolis. Tilupuluh taun ti 508 nepi ka 538 digambarkeun ku Justinianus anu mangrupa lambang omega tina prosési éta.

Dina taun 538, “panangan” nempatkeun kakawasaan kapapaan dina tahta bumi salila 1260 taun. Harita lah nikah perjangjian anu simbolis disampurnakeun dina panutupan iring-iringan nikah anu geus dimimitian dina taun 496. Dina taun 1798, nikah perjangjian anu geus dimimitian antara paus Roma jeung Clovis ti Perancis, dibatalkeun nalika Napoleon ti Perancis megatkeun kakawasaan kapapaan ku cara maréntahkeun jéndralna pikeun nangekeun paus.

Perjangjian nikah simbolis kepausan alfa, anu parantos ngamimitian iring-iringan nikahna dina taun 496, disahkeun dina hukum Minggu taun 538, sarta satuluyna dibatalkeun deui dina taun 1798, sakumaha kajadian ka unggal perjangjian nikah séjénna dina Daniel sabelas. Wahyu nambahan kana hubungan kakawinan kepausan antara raja-raja Éropa jeung para paus Katolik, sabab naga dina Wahyu dua belas téh boh Iblis boh raja-raja Roma kafir.

“Ku kituna, sanajan naga éta, utamina, ngagambarkeun Iblis, dina harti kadua, éta téh lambang Roma kahir.” The Great Controversy, 439.

Dina Wahyu, Yohanes ngawartosan ka urang ngeunaan tilu perkara anu dipasihkeun ku para raja (naga) ka sato galak ti laut, nyaéta Katolik.

Jeung sato galak anu ku sim kuring katingali téh sarupa jeung tutul, sukuna kawas suku biruang, sungutna kawas sungut singa; sarta naga mikeun ka anjeunna kakawasaanana, tahta-na, jeung wewenang anu agung. Wahyu 13:2.

Dina taun 496, para raja Éropa mimiti méré “kakuatan”-na ka sato galak kepausan, sakumaha dilambangkeun ku kakawasaan militér jeung pangrojong ékonomi maranéhna. Maranéhna geus mindahkeun ibu kota kakaisaranana ka Konstantinopel dina taun 330, ku kituna kota Roma ditinggalkeun jadi “tahta” kakawasaan kepausan. Sanggeus éta, “panangan-panangan” éta nandaan gareja kepausan minangka kapala sakumna gareja dina taun 533 ngaliwatan dekrit Yustinianus. Éta dekrit ngawengku pamakéan kakawasaan militér maranéhna pikeun nganiaya jalma-jalma anu ku kepausan ditandaan minangka bid’ah, ku kituna “wewenang” sipil maranéhna diteundeun kana panangan para paus.

Perjangjian perkawinan alfa antara kapausan dan para raja Éropa dimimitian ku Clovis dina taun 496. Dina taun 508, paganisme, agama resmi karajaan éta, disingkirkeun demi agama Katolik Nikea. Dina taun 533, Yustinianus netelakeun kapausan minangka kapala sadaya garéja, sarta masrahkeun kakawasaan hukum tina tahta-tahta maranéhna masing-masing ka kakawasaan paus.

Korsi Alfa jeung Omega

Dina taun 330, kota Roma ditinggalkeun dina panangan garéja Roma, tempat manéhna bakal tetep calik nepi ka diruksak di talaga seuneu dina kadatangan Kristus anu kadua. Dina taun 538, manéhna sacara resmi dipangcalikan deui dina tahta kapausan, ku kituna nandaan yén sajarah ti 330 nepi ka 538 téh mangrupa hiji mangsa nubuat anu dimimitian ku hiji korsi alfa sarta dipungkas ku hiji korsi omega. Mangsa éta ngagambarkeun tungtungna karajaan kaopat dina nubuat Alkitab (Pergamos) minangka hiji karuntuhan anu lumangsung laun-laun, dimimitian dina taun 330 sarta dipungkas dina taun 538 ku datangna Tiatira. Boh Roma kulon boh Roma wetan nuluykeun bubarna anu lalaunan sanggeus taun 538, tapi mangsa éta dimimitian ku dipasrahkeunana korsi, anu ngawakilan kota Roma, ka kapausan dina taun 330, nepi ka éta korsi jadi lain saukur tahta pikeun kota éta, tapi ogé pikeun karajaan anu diwakilan ku éta kota dina taun 538.

330 dugi ka 538 mangrupikeun hiji mangsa nubuat anu husus nu nangtukeun dalapan tetenger jalan tina dipaparin kakawasaanana kapapaan. Dalapan léngkah éta diulang deui dina nyageurkeun tatu paéh kapapaan dina hukum Minggu anu baris geura datang.

Léngkah kahiji tina dalapan léngkah éta nyaéta dipasrahkeunana kota Roma ka kakawasaan kapausan, sarta léngkah kadalapan nyaéta dipasrahkeunana kota éta minangka tahta karajaan kalima dina nubuat Alkitab. Ieu ngaidentifikasi 538 minangka korsi, sarta minangka “léngkah kadalapan, nyaéta nu asalna tina tujuh léngkah saméméhna.” Léngkah kahiji nyaéta dipasrahkeunana korsi éta, jeung léngkah kadalapan ogé nyaéta dipasrahkeunana korsi éta; ku kituna, léngkah kahiji dina 330 nyaéta alfa, sarta 538 nyaéta oméga. Dua korsi, tilu tanduk dicabut, kurban sapopoé dicabut, pangbalikan agama Clovis, jeung dekrit Yustinianus jumlahna dalapan léngkah sakabéhna anu ngaidentifikasi arak-arakan pangantén, sarta tungtungna perkawinan éta sorangan.

Dina taun 1798, Perancis, kakawasaan anu ngawakilan sapuluh raja Éropa, anu nempatkeun kapausan dina tahta dina taun 538, ngaleungitkeun kapausan tina tahta éta kénéh. Perkawinan perjangjian alfa anu digambarkeun dina sajarah ti taun 538 nepi ka 1798 jadi perlambang perkawinan perjangjian omega tina kakawasaan kapausan jeung sapuluh raja dina Wahyu pasal tujuh belas. Prosési perkawinan ti taun 496 nepi ka 538 ngalambangkeun dalapan léngkah anu saajar jeung dalapan présidén panungtung Amérika Sarikat. Clovis jeung Perancis mangrupikeun lambang sapuluh raja Éropa. Maranéhna ngawakilan Amérika Sarikat anu bakal jadi raja pangutamana di antara sapuluh raja dina Wahyu pasal tujuh belas dina hukum Minggu anu baris geura datang.

Lima perkawinan perjangjian saméméhna dina Daniel sabelas saajar jeung perkawinan perjangjian kagenep jeung panungtungan dina poé-poé ahir. Perkawinan-perkawinan perjangjian alfa jeung omega antara kalér jeung kidul nuduhkeun yén pangantén ti kidul téh minangka alfa, sedengkeun

omega nyaéta pangantén ti kalér. Dina perkawinan-perkawinan perjangjian Roma kahir, pangantén alfa ti wétan dipasrahkeun ka kulon, sarta omega dina taun 313 nyaéta pangantén ti kulon. Opat perkawinan éta dihiijikeun sacara nubuat ku Cleopatra nu kahiji jeung Cleopatra nu panungtungan. Perkawinan perjangjian simbolis Roma kapapaan ngagambarkeun pangantén lalaki minangka raja pangutamana tina hiji konféderasi nubuat anu diwangun ku sapuluh raja anu ngahiji jeung pangantén maranéhna—awéwé beureum ngora ti Roma. Pegatan éta dilaksanakeun ku raja pangutamana tina sapuluh raja dina taun 1798.

Perkawinan perjangjian tahun 313 ngalambangkeun perkawinan perjangjian panungtungan kakawasaan kapapaan jeung Amérika Sarikat—raja pangutamana tina sapuluh raja dina Wahyu tujuh welas; hiji kakawasaan dua tanduk anu dipapandekeun ku kakawasaan dua tanduk Perancis. Sajarah anu dimimitian ku Clovis dina taun 496 sarta ahirna ngantarkeun kana dekrit Yustinianus dina taun 533 jeung pangeusian tahta kapapaan dina taun 538, ngalambangkeun sajarah ti taun 1989 nepi ka hukum Minggu.

Urang baris neruskeun ieu hal-hal dina artikel salajengna.